

Arrest

nr. 110 168 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: Moorselbaan 159/2
9300 AALST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nepalese nationaliteit te zijn, op 25 mei 2013 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat S. BAKI en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

Ten aanzien van verzoeker:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rai afkomstig uit Khatamma 2 VDC (Village Development Committee), district Bhojpur (Nepal). U bent Nepalees staatsburger. In 2050 (Nepalese kalender, stemt overeen met 1993-1994 volgens de Westerse kalender) verhuisde u naar Kathmandu. Op 27.08.2064 (13 december 2007) huwde u met R. U. In 2060 (2003-2004) werd u lid van de monarchistische RPP-N waar u als security werkte tijdens de partijprogramma's. Daarnaast trachtte u mensen te overtuigen om zich bij de RPP-N aan te sluiten. Uw vader, I. B. R., is eveneens een aanhanger van de RPP-N. Als gevolg van de politieke voorkeur van u en uw vader, kenden

jullie problemen met de Maobadi. In de achtste maand van 2060 (november-december 2003) kreeg uw vader thuis een brief van de Maobadi opgestuurd waarin hem 500.000 Nepalese roepies werd gevraagd. Twee dagen later ging u naar uw ouderlijk huis waar u bezoek kreeg van vier Maobadi dewelke u vroegen dit bedrag te betalen. U antwoordde dat u dit bedrag niet kon betalen en stelde hen voor een kleine donatie te betalen. De Maobadi gingen hiermee niet akkoord en zeiden u dat u geen zaken had met hoeveel zij aan u vroegen. Dit ontaardde in een vechtpartij waarbij u uit zelfverdediging alle vier de Maobadi sloeg en vloerde. De volgende dag zag u zeven à acht met stokken en messen gewapende Maobadi uw huis naderen, waaronder twee Maobadi die u de dag ervoor had geslagen. U vermoedde dat zij u kwamen vermoorden daar u eerder vier Maobadi had geslagen en vluchtte hierop onmiddellijk naar Kathmandu. In de tweede maand van 2061 (mei-juni 2004) spraken vier Maobadi u aan in Kathmandu. Zij verweten u dat u eerder een vriend van hen had geslagen. Dit ontaardde opnieuw in een vechtpartij. Nadat u uit zelfverdediging twee van hen had gevloerd slaagde u er in te ontsnappen. Omdat u gewond was liet u zich bij een apotheker verzorgen. Een week later vluchtte u naar Itahari (Sunsari district), waarna u doorheen heel Nepal reisde en zich verborgen hield bij verschillende vrienden en kennissen. In de periode 2009-2010 ging u tevens drie maal naar India waarna u steeds terugkeerde naar Nepal. Op 15 augustus 2011 werd u in Kathmandu benaderd door 4 à 5 leden van de Kirat Workers Partij die vriendelijk vroegen of u hen wilde vervoegen omdat u gevechtssport kunt trainen. U weigerde. Omdat u van andere mensen had gehoord dat de Kirat Workers Partij een onderdeel is van de Maobadi partij vermoedde u dat dit voorstel in werkelijkheid een list was om u te kunnen vermoorden. Uiteindelijk verliet u op 27 augustus 2011 Kathmandu en trok u met de wagen naar India. Daar leerde u een smokkelaar kennen, M. K. genaamd, die u van een vals paspoort voorzag. U betaalde hiervoor 800.000 Nepalese roepies. Vervolgens nam u op 8 september 2011 het vliegtuig vanuit Delhi naar Parijs. U vroeg in België op 9 september 2011 asiel aan. Nadat u in België was kreeg uw echtgenote, tevens lid van de RPP-N, meermaals telefoon van Kirat Workers, dewelke haar uitnodigden om programma's bij te wonen. Op een door u onbekend datum werd uw echtgenote in Kathmandu benaderd door Kirat Workers die haar uitnodigden voor een picknick en vroegen waar u verbleef. U vermoedt dat leden van de Kirat Workers Partij haar uitnodigden voor een picknick om haar vervolgens te ontvoeren omdat u hen eerder niet vervoegde. Uw echtgenote vervoegde u in juni 2012 te België, waarna zij tevens asiel vroeg. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u een brief van de RPP-N neer (dd. 6 december 2011) waarin wordt gesteld dat u reeds acht jaar lid bent van deze partij. Na uw gehoor liet u per brief dd. 20 maart 2013 weten dat er tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal op twee momenten een fout in de vertaling zou gekropen zijn (over het al dan niet hebben van problemen met de autoriteiten en het al dan niet bezitten van een bewijs van de medische verzorging die u genoot).

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Nepal heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat hoewel u sinds de achtste maand van 2060 (november-december 2003) problemen kende met Maobadi (CGVS, p.15), u tot augustus 2011 wachtte om Nepal definitief te verlaten (CGVS, p.11). Dergelijke vaststelling, samen met het feit dat u in de periode 2009-2010 drie keer vrijwillig terugkeerde vanuit India naar Nepal (CGVS, p.14), noopt ertoe de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees sterk te relativeren. Uw verklaring dat u zich in Nepal steeds verborgen hield en dat u net voor uw vertrek werd benaderd door leden van de Kirat Workers partij waarvan u dacht dat zij u gingen vermoorden enerzijds en dat u geen genoeg geld had om in India te blijven anderzijds (CGVS, p.21) doet geen afbreuk aan het feit dat dergelijk handelen moeilijk in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en bijgevolg de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnen. U verklaarde op 27 augustus 2011 vanuit Nepal met de auto naar India te zijn vertrokken, waarna u vanuit Delhi naar Parijs vloog. U kreeg daarbij de hulp van twee smokkelaars. U betaalde voor deze reis 800.000 Nepalese roepies aan uw smokkelaar te Kathmandu, M. K. genaamd (CGVS, p. 10-12). Ik stel echter vast dat u eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 22 november

2011 stelde dat u op 27 juni 2011 Nepal per trein verliet naar India (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken vraag 35). Hiermee geconfronteerd stelde u wederom dat u in augustus 2011 naar India ging, zij het dan met de nachtbus, en dat u bovenstaande nooit op de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard (CGVS, p.13). Aan deze verklaring kan echter geen geloof worden gehecht daar uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken u er in het Nepalees werden voorgelezen waarna u uw handtekening ter goedkeuring gaf. Voorts stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u voor uw reisroute 28.000 Nepalese roepies had betaald (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken vraag 34). Hiermee geconfronteerd stelde u dat u toen had gezegd dat u 8.000.000 Nepalese roepies had betaald, maar dat dit overeenkomt met 28.000 euro (CGVS, p.13). Dit klopt echter niet daar 28.000 euro overeenkomt met 319.9150.099 Nepalese roepies. U verklaarde eveneens vanuit New Delhi met een vals paspoort te hebben gereisd (CGVS p.11-12). U kon evenwel maar een beperkt aantal details geven over uw identiteitsgegevens vermeld in dit vals paspoort. Zo wist u enkel en alleen dat dit een Indisch paspoort betrof, dat u onder de naam 'R. S.' reisde en dat dit paspoort een visum voor Frankrijk bevatte (CGVS, p.12-13). U kende echter niet de geboortedatum en –plaats vermeld in dit paspoort, noch de geldigheidsduur van dit paspoort. Evenmin wist u met welk type visum u reisde, noch de geldigheidsduur van dit visum (CGVS, p.13). U verklaarde nooit in dit paspoort te hebben gekeken, ondanks het feit dat deze gedurende heel uw reisweg in uw bezit was (CGVS, p.12). Dat u niet op de hoogte gebracht werd van bovenstaande gegevens, kan echter niet in overeenstemming gebracht worden met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Uit deze informatie blijkt immers dat er op internationale vluchten veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om meermaals grondig te worden ondervraagd omtrent identiteit, reisdocumenten en (reis)bedoelingen. Men kan hierbij ook steeds uitvoerig worden verhoord over de aard en de duur van het visum waarmee men reist en andere verplichtingen hiermee verbonden. Gelet op dit grote risico kan aldus verwacht worden dat u meer details zou kunnen verstrekken over de door u gevolgde reisroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten. In het licht van bovenstaande informatie houdt uw verklaring als zou u nooit in uw paspoort hebben gekeken (CGVS, p.12) dan ook geen steek. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat u niet het minste bewijs kon aanbrengen van uw beweerde reisroute. U kon bijvoorbeeld noch uw (valse) paspoort, noch uw vliegtuigtickets, noch uw boardingpass, noch uw bagagelabels neerleggen (CGVS, p.13). U verklaarde dat dit alles door de smokkelaar dewelke u in Frankrijk opwachtte werd meegenomen.

U verklaarde in Nepal problemen te hebben gekend met Maobadi. Zij vroegen u en uw vader om 5.000.000 Nepalese roepies te doneren omdat jullie lid waren van de RPP-N. U weigerde dit te betalen, waarna dit in een vechtpartij resulteerde. Daar u tijdens deze vechtpartij Maobadi had geslagen werd u naderhand nog tweemaal door Maobadi belaagd.

Er dient echter te worden opgemerkt dat aan het door u voorgehouden politieke profiel, welke uiteindelijk de basis vormde voor uw problemen met de maoïsten in Nepal (CGVS, p.8 en p.17), geen enkel geloof kan gehecht worden. Uw kennis van de RPP-N en van de Nepalese politiek in het algemeen bleek immers volledig ontoereikend. Zo bleek u vooreerst slechts zeer weinig te weten over de ontstaansgeschiedenis van de RPP-N. Ofschoon u wel op de hoogte was van het gegeven dat de RPP-N ontstaan is uit een splitsing van andere partij, wist u echter niet uit welke partij de RPP-N ontsproten is, noch bleek u niet op de hoogte te zijn van de oorzaak van de afsplitsing van de RPP-N van deze 'moederpartij'. U kon dit zelfs niet in grote lijnen nader duiden (CGVS, p.6-7). U bleek evenmin op de hoogte te zijn van het juiste tijdstip van de oprichting van de RPP-N. U situeerde deze verkeerdelijk in 2048 (1991-1992), terwijl de afsplitsing/oprichting van de RPP-N pas plaatsvond in januari 2006. Voorts verklaarde u dat sinds de oprichting van de RPP-N Kamal Thapa de enige nationale voorzitter was van deze partij (CGVS, p.7). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt evenwel dat deze partij in de periode 2006-2008 geleid werd door Rabindra Nath Sharma, tevens medeoprichter van deze partij. U bleek echter Rabindra Nath Sharma niet te kennen (CGVS, p.8). Over de ontbinding van de monarchie en de grondwetgevende verkiezingen die hieraan vooraf gingen, bleek u als monarchist ook niets te weten. U verklaarde immers niet te weten wanneer deze grondwetgevende verkiezingen plaatsvonden, noch wanneer de monarchie in Nepal werd ontbonden (CGVS, p.7-8). Deze voor Nepal belangrijke verkiezingen vonden plaats op 10 april 2008 en gaven aanleiding tot de afschaffing van de monarchie op 28 mei 2008 door de Grondwetgevende Vergadering. U wist voorts niet welk verkiezingssymbool uw partij hanteerde tijdens deze grondwetgevende verkiezingen (CGVS, p.8). U kon evenmin aangeven wat de houding van uw partijvoorzitter was aangaande een mogelijke samenwerking met Maoïsten tijdens de parlementsverkiezingen van april 2008 (CGVS, p.8). Uw bewering vervolgens dat u gewoon een simpel lid was die instond voor de security binnen de partij (CGVS, p.8) is geen afdoende verklaring van uw totale onwetendheid inzake bovenstaande. Van iemand die verklaart reeds sinds 2060 (2003-2004) lid

te zijn van de RPP-N en mensen probeert te overtuigen zich bij de partij aan te sluiten (CGVS, p.5) mag immers verwacht worden deze elementaire kennis van de partij te beschikken. Ook uw verklaring dat u zich tijdens de grondwetgevende verkiezingen in Nepal in India schuilhield (CGVS, p.8) kan geenszins worden weerhouden daar u naderhand verklaarde dat u voor 2009 nog nooit naar India was geweest (CGVS, p.14.) Voorts stel ik vast dat waar u eerst verklaarde dat ook uw vader lid was van de RPP-N (CGVS, p.9 en p.17) u naderhand daarentegen verklaarde dat dit niet het geval was (CGVS, p.17).

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan het door u beweerd lidmaatschap bij de RPP-N. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die u hierdoor met Maobadi zou gekend hebben. Bovendien stel ik vast dat u er zelfs niet in slaagde de officiële naam van de partij van de Maoïsten in Nepal, de Unified Communist Party of Nepal (Maoist) (UCPN(M)) te geven. U stelde immers verkeerdelijk dat "Maobadi Partij" de officiële naam van de partij van de Maoïsten in Nepal is. Gezien de door u beweerde jarenlange problemen met de maoïsten, mag verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent.

Aangezien u stelt dat de Kirati Workers tot de Maobadi behoren die u viseren en u in de val willen lokken (CGVS, p.20), kan er gezien bovenstaande vaststellingen evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die u en uw echtgenote met deze Kirati Workers zouden gekend hebben. Dit blijkt des te meer aangezien de verklaringen van u en uw echtgenote omtrent deze problemen met Kirati Workers dermate tegenstrijdig zijn.

U verklaarde immers dat twaalf à dertien dagen voor uw vertrek naar India u door leden van de Kirati Workers partij werd benaderd waarbij zij u vriendelijk vroegen om hen te vervoegen en gevechtstraining te geven (CGVS, p.19-20). Hoewel u vermoedde dat dit een list betrof om u te vermoorden heeft u geen enkel concreet probleem met Kirati Workers ervaren en hebben zij u niet met de dood bedreigd (CGVS, p.20). Ik stel echter vast dat uw echtgenote daarentegen verklaarde dat u twee of drie maanden voor uw vertrek naar India werd benaderd door Kirati Workers waarbij zij u beleefd vroegen om zich bij hen aan te sluiten om zo hen in de gevechtssport te onderwijzen (CGVS echtgenote, p.11). Daarenboven verklaarde uw echtgenote dat, als gevolg van uw weigering, u op twee verschillende data door hen met de dood werd bedreigd en geslagen (CGVS echtgenote, p.12-13). Bijkomend verklaarde u dat na uw vertrek uit Nepal uw echtgenote meermaals telefoon kreeg van Kirati Workers, dewelke haar uitnodigden om programma's bij te wonen (CGVS, p.22). Eenmalig ontmoette uw echtgenote hen waarbij haar werd gevraagd om aan een picknick deel te nemen en waarbij uw echtgenote dacht dat dit een list betrof om haar te ontvoeren (CGVS, p.23). U stelde uitdrukkelijk dat uw echtgenote toen niet met deze leden van de Kirati Workers partij is meegegaan, dat zij onmiddellijk naar huis is gegaan en dat zij geen verdere problemen met Kirati Workers heeft gekend (CGVS, p.22-23). In tegenstelling hiermee verklaarde uw echtgenote echter dat toen zij eenmalig door Kirati Workers voor een picknick werd uitgenodigd zij door hen naar het bos werd gevoerd waar zij haar sloegen, met een mes bedreigden en haar zegden dat zij eerst zou worden verkracht waarna zij zou worden vermoord. Volgens uw echtgenote kon zij hierbij ontsnappen, waarna zij twee dagen later opnieuw telefonisch met de dood werd bedreigd (CGVS echtgenote, p.15-17). Zij zou u dit alles telefonisch hebben verteld terwijl u reeds in België was (CGVS echtgenote, p.17).

Gelet op voorgaande kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw asielrelaas.

Hoe dan ook, mocht er geloof gehecht worden aan uw monarchistische sympathieën (de basis voor uw problemen in Nepal), quod non, dient te worden opgemerkt dat er volgens de informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal anno 2013 geen individuele vervolging bestaat in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten. Royalistische sympathieën op zich vormen geen voldoende basis om een doelwit te zijn van de maoïsten. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal die in dit land over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen over het hele grondgebied opvolgt, geeft zelf aan dat er momenteel geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal.

Voor de volledigheid dient nog toegevoegd worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal. De situatie in het land is sindsdien gunstig geëvolueerd is. Niet alleen het aantal gewapende groeperingen die actief zijn in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt er jaar na jaar. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, dient evenwel vastgesteld te worden dat het geweld dat zij hanteren voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden. Daar waar er sprake is van zogenaamde clashes tussen verschillende gewapende groeperingen, dient opgemerkt te

worden dat deze confrontaties slechts sporadisch voorvallen en niet kaderen binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Nepalese autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling. Er is in Nepal thans geen sprake meer van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Bijgevolg bestaat er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde brief van de RPP-N waarin wordt gesteld dat u reeds acht jaar lid bent van deze partij is niet van die aard om bovenstaande beslissing te wijzigen. Opdat aan een document bewijswaarde gegeven kan worden, dient een document ondersteund te worden door een coherent en geloofwaardig relaas, wat –gezien bovenstaande vaststellingen – in casu niet het geval is. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt bovendien dat er een grote beschikbaarheid is aan valse Nepalese documenten en dat elk type van document via fraude verkregen kan worden. Aangaande uw schrijven naar het Commissariaat-generaal dd. 20 maart 2013 en waarin u stelt dat de tolk uw verklaring op twee punten verkeerd heeft geïnterpreteerd dien ik op te merken dat dergelijk laattijdige opmerkingen moeilijk in overweging kunnen worden genomen. Te meer daar op het eind van uw gehoor op het Commissariaat-generaal u stelde de tolk goed begrepen te hebben (CGVS, p.24). Bovendien zijn deze opmerkingen niet van aard om het bedrieglijk karakter van uw asielaanvraag zoals hierboven vastgesteld te weerleggen.

In het kader van de asielaanvraag van uw echtgenote, R. U. (...), werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van verzoekster:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een R. afkomstig uit Bala 6 VDC (Village Development Committee), district Sankhuwasabha (Nepal). U bent Nepalees staatsburger. In 2059 (Nepalese kalender, stemt overeen met 2002-2003 volgens de Westerse kalender) verhuisde u naar Kathmandu. Op 27.08.2064 (13 december 2007) huwde u met B. R. G. Uw echtgenoot kende voor jullie huwelijk problemen met vier à vijf Maobadi. Zij vroegen hem in 2060 (2003-2004) om donaties, waarop uw echtgenoot met hen had gevochten. Hierdoor werd uw echtgenoot met de dood bedreigd en kwam het zes maanden later nogmaals tot een gevecht tussen hem en deze Maobadi. Meer kon u hierover echter niet vertellen. Na jullie huwelijk kende uw echtgenoot niet langer problemen met Maobadi. Wel werd hij op een voor u niet nader te bepalen moment benaderd door leden van de Kirati Workers partij, dewelke hem beleefd vroegen om zich bij hen aan te sluiten zodat hij hen gevechtskunsten kon aanleren. Uw echtgenoot weigerde echter, waardoor hij door bovenstaande Kirati Workers werd geslagen en met de dood werd bedreigd. Naderhand kwam het nogmaals tot een treffen waarbij uw echtgenoot opnieuw door hen werd geslagen en met de dood werd bedreigd. Op 27 augustus 2011, een drietal maanden na bovenstaand incident, verliet uw echtgenoot Nepal richting België, waar hij op 9 september 2011 een asielaanvraag indiende. Na zijn vertrek uit Nepal begon ook u problemen te kennen met de Kirati Workers dewelke uw echtgenoot hadden gevraagd om zich bij hen te voegen. U kreeg tijdens de zevende maand van 2068 (oktober-november 2011) dagelijks meerdere dreigtelefoons waarbij u werd gezegd dat u zou worden vermoord indien u niet zou zeggen waar uw echtgenoot zich bevond. Eenmalig werd er u tevens gezegd dat u niet langer royalist mocht zijn en u de Kirati Workers partij diende te vervoegen. Op het eind van deze maand werd u door iemand opgebeld die zichzelf N. noemde. Hij vroeg u om deel te nemen aan een picknick voor opgeleide mensen in de wijk Banakali. Eenmaal ter plaatse werd u benaderd door vier Kirati Workers. Zij verweten u dat uw echtgenoot niet met hen wilde samenwerken, dat u hen niet wilde vertellen waar uw echtgenoot verbleef en dat u niet steeds uw telefoon beantwoordde. Ze namen u mee naar het bos waar u geslagen werd en met een mes werd bedreigd. Uw belagers dreigden ermee u te verkrachten en te vermoorden. U slaagde erin te ontsnappen en zocht hulp bij twee boswachters waarna u het bewustzijn verloor. U kwam terug bij bewustzijn in het hospitaal waarna u naar huis terugkeerde. Twee dagen later werd u opnieuw gebeld waarbij er u werd verteld dat u deze keer wel gered was maar dat u alsnog thuis zou worden vermoord. Hierop ging u naar uw vriendin, F. L., in het dorp Swoyambhu, waar u zich verborgen

hield. Via uw vriendin kwam u tijdens de tweede week van oktober 2011 in contact met een Nepalees smokkelaar, P. A. genaamd. U gaf hem uw paspoort waarna hij deze van een vals visum voorzag. In december 2011 werd u alsnog lid van de monarchistische RPP-N. Op 10 december 2011 vloog u, samen met uw smokkelaar, van Kathmandu naar Amsterdam. In de luchthaven van Amsterdam werd u door uw smokkelaar in de steek gelaten. U gaf zichzelf aan bij de migratiediensten, waarna u naar een gesloten centrum werd overgebracht. U vroeg in Nederland asiel aan maar omdat uw echtgenoot in België verbleef werd u op 28 juni 2012 naar België overgebracht waar u op 29 juni 2012 asiel vroeg. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw citizenshipcard (uitgereikt op 14.05.2052 (30 augustus 1995)); een betalingsbewijs van de RPP-N en uw lidkaart van de RPP-N (respectievelijk uitgereikt op 19.08.2068 (5 december 2011) en op 20.08.2068 (6 december 2011)), uw huwelijksakte en een kopie van uw bagagelabel waaruit blijkt dat u op 10 december het vliegtuig naar Amsterdam nam.

B. Motivering

Uit de elementen aanwezig in uw administratieve dossier blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven welke aangehaald werden door uw echtgenoot B. R. G. (O.V. 6.874.049). In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Nepal heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat hoewel u sinds de achtste maand van 2060 (november-december 2003) problemen kende met Maobadi (CGVS, p.15), u tot augustus 2011 wachtte om Nepal definitief te verlaten (CGVS, p.11). Dergelijke vaststelling, samen met het feit dat u in de periode 2009-2010 drie keer vrijwillig terugkeerde vanuit India naar Nepal (CGVS, p.14), noopt ertoe de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees sterk te relativeren. Uw verklaring dat u zich in Nepal steeds verborgen hield en dat u net voor uw vertrek werd benaderd door leden van de Kirat Workers partij waarvan u dacht dat zij u gingen vermoorden enerzijds en dat u geen genoeg geld had om in India te blijven anderzijds (CGVS, p.21) doet geen afbreuk aan het feit dat dergelijk handelen moeilijk in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en bijgevolg de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnen. U verklaarde op 27 augustus 2011 vanuit Nepal met de auto naar India te zijn vertrokken, waarna u vanuit Delhi naar Parijs vloog. U kreeg daarbij de hulp van twee smokkelaars. U betaalde voor deze reis 800.000 Nepalese roepies aan uw smokkelaar te Kathmandu, M. K. genaamd (CGVS, p. 10-12). Ik stel echter vast dat u eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 22 november 2011 stelde dat u op 27 juni 2011 Nepal per trein verliet naar India (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken vraag 35). Hiermee geconfronteerd stelde u wederom dat u in augustus 2011 naar India ging, zij het dan met de nachtbus, en dat u bovenstaande nooit op de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard (CGVS, p.13). Aan deze verklaring kan echter geen geloof worden gehecht daar uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken u er in het Nepalees werden voorgelezen waarna u uw handtekening ter goedkeuring gaf. Voorts stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u voor uw reisroute 28.000 Nepalese roepies had betaald (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken vraag 34). Hiermee geconfronteerd stelde u dat u toen had gezegd dat u 8.000.000 Nepalese roepies had betaald, maar dat dit overeenkomt met 28.000 euro (CGVS, p.13). Dit klopt echter niet daar 28.000 euro overeenkomt met 319.9150.099 Nepalese roepies. U verklaarde eveneens vanuit New Delhi met een vals paspoort te hebben gereisd (CGVS p.11-12). U kon evenwel maar een beperkt aantal details geven over uw identiteitsgegevens vermeld in dit vals paspoort. Zo wist u enkel en alleen dat dit een Indisch paspoort betrof, dat u onder de naam 'R. S.' reisde en dat dit paspoort een visum voor Frankrijk bevatte (CGVS, p.12-13). U kende echter niet de geboortedatum en –plaats vermeld in dit paspoort, noch de geldigheidsduur van dit paspoort. Evenmin wist u met welk type visum u reisde, noch de geldigheidsduur van dit visum (CGVS, p.13). U verklaarde nooit in dit paspoort te hebben gekeken, ondanks het feit dat deze gedurende heel uw reisweg in uw bezit was (CGVS, p.12). Dat u niet op de hoogte gebracht werd van bovenstaande gegevens, kan echter niet in

overeenstemming gebracht worden met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Uit deze informatie blijkt immers dat er op internationale vluchten veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om meermaals grondig te worden ondervraagd omtrent identiteit, reisdocumenten en (reis)bedoelingen. Men kan hierbij ook steeds uitvoerig worden verhoord over de aard en de duur van het visum waarmee men reist en andere verplichtingen hiermee verbonden. Gelet op dit grote risico kan aldus verwacht worden dat u meer details zou kunnen verstrekken over de door u gevolgde reisroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten. In het licht van bovenstaande informatie houdt uw verklaring als zou u nooit in uw paspoort hebben gekeken (CGVS, p.12) dan ook geen steek. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat u niet het minste bewijs kon aanbrengen van uw beweerde reisroute. U kon bijvoorbeeld noch uw (valse) paspoort, noch uw vliegtuigtickets, noch uw boardingpass, noch uw bagagelabels neerleggen (CGVS, p.13). U verklaarde dat dit alles door de smokkelaar dewelke u in Frankrijk opwachtte werd meegenomen.

U verklaarde in Nepal problemen te hebben gekend met Maobadi. Zij vroegen u en uw vader om 5.000.000 Nepalese roepies te doneren omdat jullie lid waren van de RPP-N. U weigerde dit te betalen, waarna dit in een vechtpartij resulteerde. Daar u tijdens deze vechtpartij Maobadi had geslagen werd u naderhand nog tweemaal door Maobadi belaagd.

Er dient echter te worden opgemerkt dat aan het door u voorgehouden politieke profiel, welke uiteindelijk de basis vormde voor uw problemen met de maoïsten in Nepal (CGVS, p.8 en p.17), geen enkel geloof kan gehecht worden. Uw kennis van de RPP-N en van de Nepalese politiek in het algemeen bleek immers volledig ontoereikend. Zo bleek u vooreerst slechts zeer weinig te weten over de ontstaansgeschiedenis van de RPP-N. Ofschoon u wel op de hoogte was van het gegeven dat de RPP-N ontstaan is uit een splitsing van andere partij, wist u echter niet uit welke partij de RPP-N ontsproten is, noch bleek u niet op de hoogte te zijn van de oorzaak van de afsplitsing van de RPP-N van deze 'moederpartij'. U kon dit zelfs niet in grote lijnen nader duiden (CGVS, p.6-7). U bleek evenmin op de hoogte te zijn van het juiste tijdstip van de oprichting van de RPP-N. U situeerde deze verkeerdelijk in 2048 (1991-1992), terwijl de afsplitsing/oprichting van de RPP-N pas plaatsvond in januari 2006. Voorts verklaarde u dat sinds de oprichting van de RPP-N Kamal Thapa de enige nationale voorzitter was van deze partij (CGVS, p.7). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt evenwel dat deze partij in de periode 2006-2008 geleid werd door Rabindra Nath Sharma, tevens medeoprichter van deze partij. U bleek echter Rabindra Nath Sharma niet te kennen (CGVS, p.8). Over de ontbinding van de monarchie en de grondwetgevende verkiezingen die hieraan vooraf gingen, bleek u als monarchist ook niets te weten. U verklaarde immers niet te weten wanneer deze grondwetgevende verkiezingen plaatsvonden, noch wanneer de monarchie in Nepal werd ontbonden (CGVS, p.7-8). Deze voor Nepal belangrijke verkiezingen vonden plaats op 10 april 2008 en gaven aanleiding tot de afschaffing van de monarchie op 28 mei 2008 door de Grondwetgevende Vergadering. U wist voorts niet welk verkiezingssymbool uw partij hanteerde tijdens deze grondwetgevende verkiezingen (CGVS, p.8). U kon evenmin aangeven wat de houding van uw partijvoorzitter was aangaande een mogelijke samenwerking met Maoïsten tijdens de parlementsverkiezingen van april 2008 (CGVS, p.8). Uw bewering vervolgens dat u gewoon een simpel lid was die instond voor de security binnen de partij (CGVS, p.8) is geen afdoende verklaring van uw totale onwetendheid inzake bovenstaande. Van iemand die verklaart reeds sinds 2060 (2003-2004) lid te zijn van de RPP-N en mensen probeert te overtuigen zich bij de partij aan te sluiten (CGVS, p.5) mag immers verwacht worden deze elementaire kennis van de partij te beschikken. Ook uw verklaring dat u zich tijdens de grondwetgevende verkiezingen in Nepal in India schuilhield (CGVS, p.8) kan geenszins worden weerhouden daar u naderhand verklaarde dat u voor 2009 nog nooit naar India was geweest (CGVS, p.14.) Voorts stel ik vast dat waar u eerst verklaarde dat ook uw vader lid was van de RPP-N (CGVS, p.9 en p.17) u naderhand daarentegen verklaarde dat dit niet het geval was (CGVS, p.17).

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan het door u beweerd lidmaatschap bij de RPP-N. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die u hierdoor met Maobadi zou gekend hebben. Bovendien stel ik vast dat u er zelfs niet in slaagde de officiële naam van de partij van de Maoïsten in Nepal, de Unified Communist Party of Nepal (Maoist) (UCPN(M)) te geven. U stelde immers verkeerdelijk dat "Maobadi Partij" de officiële naam van de partij van de Maoïsten in Nepal is. Gezien de door u beweerde jarenlange problemen met de maoïsten, mag verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent.

Aangezien u stelt dat de Kirati Workers tot de Maobadi behoren die u viseren en u in de val willen lokken (CGVS, p.20), kan er gezien bovenstaande vaststellingen evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die u en uw echtgenote met deze Kirati Workers zouden gekend hebben. Dit blijkt des

te meer aangezien de verklaringen van u en uw echtgenote omtrent deze problemen met Kirati Workers dermate tegenstrijdig zijn.

U verklaarde immers dat twaalf à dertien dagen voor uw vertrek naar India u door leden van de Kirati Workers partij werd benaderd waarbij zij u vriendelijk vroegen om hen te vervoegen en gevechtstraining te geven (CGVS, p.19-20). Hoewel u vermoedde dat dit een list betrof om u te vermoorden heeft u geen enkel concreet probleem met Kirati Workers ervaren en hebben zij u niet met de dood bedreigd (CGVS, p.20). Ik stel echter vast dat uw echtgenote daarentegen verklaarde dat u twee of drie maanden voor uw vertrek naar India werd benaderd door Kirati Workers waarbij zij u beleefd vroegen om zich bij hen aan te sluiten om zo hen in de gevechtssport te onderwijzen (CGVS echtgenote, p.11). Daarenboven verklaarde uw echtgenote dat, als gevolg van uw weigering, u op twee verschillende data door hen met de dood werd bedreigd en geslagen (CGVS echtgenote, p.12-13). Bijkomend verklaarde u dat na uw vertrek uit Nepal uw echtgenote meermaals telefoon kreeg van Kirati Workers, dewelke haar uitnodigden om programma's bij te wonen (CGVS, p.22). Eenmalig ontmoette uw echtgenote hen waarbij haar werd gevraagd om aan een picknick deel te nemen en waarbij uw echtgenote dacht dat dit een list betrof om haar te ontvoeren (CGVS, p.23). U stelde uitdrukkelijk dat uw echtgenote toen niet met deze leden van de Kirati Workers partij is meegegaan, dat zij onmiddellijk naar huis is gegaan en dat zij geen verdere problemen met Kirat Workers heeft gekend (CGVS, p.22-23). In tegenstelling hiermee verklaarde uw echtgenote echter dat toen zij eenmalig door Kirati Workers voor een picknick werd uitgenodigd zij door hen naar het bos werd gevoerd waar zij haar sloegen, met een mes bedreigden en haar zegden dat zij eerst zou worden verkracht waarna zij zou worden vermoord. Volgens uw echtgenote kon zij hierbij ontsnappen, waarna zij twee dagen later opnieuw telefonisch met de dood werd bedreigd (CGVS echtgenote, p.15-17). Zij zou u dit alles telefonisch hebben verteld terwijl u reeds in België was (CGVS echtgenote, p.17).

Gelet op voorgaande kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw asielrelaas.

Hoe dan ook, mocht er geloof gehecht worden aan uw monarchistische sympathieën (de basis voor uw problemen in Nepal), quod non, dient te worden opgemerkt dat er volgens de informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal anno 2013 geen individuele vervolging bestaat in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten. Royalistische sympathieën op zich vormen geen voldoende basis om een doelwit te zijn van de maoïsten. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal die in dit land over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen over het hele grondgebied opvolgt, geeft zelf aan dat er momenteel geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal.

Voor de volledigheid dient nog toegevoegd worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal. De situatie in het land is sindsdien gunstig geëvolueerd is. Niet alleen het aantal gewapende groeperingen die actief zijn in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt er jaar na jaar. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, dient evenwel vastgesteld te worden dat het geweld dat zij hanteren voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden. Daar waar er sprake is van zogenaamde clashes tussen verschillende gewapende groeperingen, dient opgemerkt te worden dat deze confrontaties slechts sporadisch voorvallen en niet kaderen binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Nepalese autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling. Er is in Nepal thans geen sprake meer van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Bijgevolg bestaat er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde brief van de RPP-N waarin wordt gesteld dat u reeds acht jaar lid bent van deze partij is niet van die aard om bovenstaande beslissing te wijzigen. Opdat aan een document bewijswaarde gegeven kan worden, dient een document ondersteund te worden door een coherent en geloofwaardig relaas, wat –gezien bovenstaande vaststellingen – in casu niet het geval is. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt bovendien dat er een grote beschikbaarheid is aan valse Nepalese documenten en dat elk type van document via fraude verkregen kan worden. Aangaande uw schrijven naar het Commissariaat-generaal dd. 20 maart 2013 en waarin u stelt dat de tolk uw verklaring op twee punten verkeerd heeft geïnterpreteerd dien ik op te merken dat dergelijk laattijdige opmerkingen moeilijk in overweging kunnen worden genomen. Te meer daar op het eind van uw gehoor op het Commissariaat-generaal u stelde de tolk goed begrepen te hebben (CGVS, p.24). Bovendien zijn deze opmerkingen niet van aard om het bedrieglijk karakter van uw asielaanvraag zoals hierboven vastgesteld te weerleggen."

Derhalve kan uw asielaanvraag evenmin in overweging worden genomen.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande beslissing te wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit staan immers niet ter discussie. Ook aan het gegeven dat u wettelijk gehuwd bent met B. R. G. wordt geenszins getwijfeld. Uw bagagelabel toont aan dat uw met het vliegtuig naar Amsterdam vloog, hetgeen evenmin in vraag wordt gesteld. Uw lidkaart en recepte van de RPP-N doen niets ter zake. In dit verband merk ik nog op dat het uiterst bevreemdend is dat u zich slechts vier à vijf dagen voor uw vertrek vanuit Nepal naar België van deze partij lid maakt (CGVS, p.5). Dat u zich alsnog lid maakte zodat u bij een terugkeer naar Nepal deze lidkaart zou kunnen vernieuwen (CGVS, p.6) houdt bovendien geen steek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3 en 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiveringsverplichting, en van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling.

De verzoekende partijen klagen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna wet van 29 juli 1991) evenals de schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of*

Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De verzoekende partijen vatten hun betoog aan met een samenvatting van hun problemen. Vervolgens verwijzen de verzoekende partijen naar de SRB uit het administratief dossier (SRB: "*Nepal, Veiligheidssituatie in Nepal*", 5 april 2013) waaruit blijkt dat er in Nepal in sommige gevallen nog steeds sprake is van verzoeken tot donatie die worden afgedwongen door opportunistische leden van de Maobadi waarbij slachtoffers onder andere worden afgeperst. In het verleden is er reeds sprake geweest van ontvoeringen en moorden.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen verwijzen naar de algemene situatie in Nepal en naar de SRB die bij het administratief dossier werd gevoegd. De loutere verwijzing naar rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst zonder een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat in hare hoofde een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hier in gebreke.

Voor het overige blijkt dat de verzoekende partijen louter de asielmotieven herhalen. Zij geven dit ook zelf aan: "*De problemen van verzoekers kunnen samengevat worden als volgt*".

Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissing herhalen en ontkennen kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaart zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

Verder menen de verzoekende partijen dat verzoeker reeds problemen had in 2003 met de Maobadi en dat hij vrijwillig terugkeerde vanuit India naar Nepal, maar dat dit geen afbreuk doet aan het relaas van verzoekers. Verzoeker hield zich namelijk verborgen. Vlak voor zijn vertrek werd hij benaderd door leden van de Kirat Workers Party die hem wilden doden.

Ook met deze argumentatie herhalen de verzoekende partijen zijn asielmotieven en stellen ze de vaststellingen van de commissaris-generaal niet in een ander daglicht. Verzoekers dienen *in concreto* hun asielrelaas aannemelijk te maken door coherente, doorleefde en duidelijke verklaringen af te leggen.

Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen omtrent diens reisweg stellen de verzoekende partijen het volgende: "*De kleine tegenstrijdigheden die het Commissariaat opmerkt omtrent de reisweg en de gebruikte documenten doen geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielverhaal. Dat verzoeker verklaarde dat hij naar India reisde via trein, later auto en dan bus kan*

verklaard worden door synoniemen of generieke termen die gebruikt worden voor deze woorden, met andere mogelijke betekenissen in het Nederlands. Verzoeker kan uiteraard niet controleren welk vervoersmiddel wordt genoteerd in het Nederlands. Dat het Commissariaat verder ten onrechte de heer B. kwalijk lijkt te nemen dat hij het equivalent van de betaalde prijs aan de smokkelaar in euro niet kent. Hij betaalde 8 Låkh. Verzoekers vertelden al hetgeen zij wisten over het paspoort waarmee zij gereisd zijn.”

De Raad meent vooreerst dat het motief inzake de reisweg van verzoekers *in casu* geen determinerend motief is voor de beoordelingen van hun relaas. Het is een bijkomend motief dat echter geen afbreuk doet aan de overige vaststellingen die doen besluiten tot de niet-aannemelijkheid van hun asielrelaas. Volledigheidshalve wijst de Raad er wel op dat verzoeker bij aanvang van het gehoor op het commissariaat-generaal verklaarde dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen was, hij alle aanleidingen heeft kunnen vertellen die de reden vormden voor zijn vertrek en dat hij alles goed begrepen had op de Dienst Vreemdelingenzaken (gehoorverslag verzoeker 19 februari 2013, p. 3). De gehanteerde vergoelijking via vertalingsmisverstanden of problemen gaat derhalve niet op en overtuigt de Raad niet.

Wat het politieke profiel van verzoeker betreft, poneren de verzoekende partijen het volgende: *“De beperkte kennis van de heer B. over de RPP-N is niet zo verwonderlijk nu hij laag geschoold is. Zijn lidmaatschap werd afdoende bewezen door de overgemaakte documenten. Hij stond in als veiligheidsagent van deze partij.*

De tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekers zijn niet van aard om ernstig te twijfelen aan de oprechtheid van hun verklaringen en aan de gegrondheid van hun vrees.”

Aangaande zijn politiek profiel blijkt uit het administratieve dossier dat verzoeker zijn asielmotieven heeft gebaseerd op zijn sympathieën voor een oppositiepartij. De Raad meent dat de kennis van een partij waarvan een verzoeker stelt actief lid te zijn *in concreto* getoetst moet worden, rekening houdend met de persoon, zijn opleiding en concrete activiteiten voor de partij. Verzoeker overtuigt echter niet. Zelfs indien hij enkel als security werd ingezet, mocht de commissaris-generaal redelijkerwijze van verzoeker minstens enige basiskennis omtrent de politieke partij die verzoeker aanhangt, de RPP-N, verwachten. Zoals de bestreden beslissing terecht aanhaalt, ontbreekt in hoofde van verzoeker elke elementaire kennis inzake deze partij, rekening houdend met het feit dat verzoeker verklaarde dat hij sinds 2003-2004 lid is van de partij en zelfs mensen aanspoorde zich aan te sluiten bij de RPP-N (gehoorverslag verzoeker 19 februari 2013, p.5).

Wat verzoeksters politieke profiel betreft komt de Raad tot hetzelfde besluit. Haar verklaringen omtrent de reden waarom zij lid werd van de partij en haar kennis van de RPP-N, zijn vaag en weinig overtuigend (gehoorverslag verzoekster 10 april 2013, p. 7-8). Ook kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij het feit dat zij pas een aantal dagen voor haar vlucht lid werd van de RPP-N (gehoorverslag verzoekster 10 april 2013, p. 5).

Wanneer het naar voren gebracht asielrelaas niet aannemelijk is, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS